

Alt dette undgaaer jeg, naar jeg laaber denne Paragraf i Lyndeloven udtrykke hverken Mere eller Mindre end den nødvendige Politiforanstaltning: „Har tjent mig fra den Tid og til den Tid“. Bøvrigt indeholder denne enkelte Udtalelse et overordentlig stærkt Baand paa Lyndet, idet der Intet er i en Skudsmaalsbog, som man efterhaanden har vænnet sig til at tage saameget Hensyn til som det, at Lyndet løber fra det ene Sted til det andet. Naar jeg faaer at see et saadant vandrende Væsen, som for hver Maaned har taget sig en ny Huusbond, saa er jeg næsten overbeviist om, at hun enten har for megen Elskværdighed eller for megen Sletthed; man behøver altsaa ikke Mere at rette sig efter. Naar jeg derimod seer af Lyndebogen, at der staaer Attest for 2, 3 til 4 Aars Tjeneste paa hvert Sted, saa siger jeg: Dette Lynde har idetmindste een Egenstab, som er høist roesværdig — jeg siger ikke, at det er let at have en saadan Egenstab, men den er for Huusbonden høist elskværdig — at det forstaaer at finde sig i Keilighed og Omstændigheder. Der skal overordentlig Meget til, for at Lyndet kan afpasse sig efter alle Slags Huusbonder, som det har i et Huus — der er i mange Huse to, tre ja fire Huusbonder — og naar det kan gjøre det i en Række af Aar, saa ligger deri Beviis for, at det har en Seigthed, som er ganske hyperlig i dette Forhold, og det er det stærkeste Beviis, jeg kan faae. Jeg for mit Vedkommende er meget glad over, at denne Sag er kommen frem; det giver mig en Slags Tilfredsstillelse, det er, som jeg føler, at jeg har havt en Spaadomsaand, og jeg vil haabe, at Loven ikke alene gaaer videre, men at den bliver færdig her fra Thinget. Dermed er jeg ikke sikker paa, at den gaaer igjennem denne Gang, men jeg er fuldt overbeviist om, at vi ikke kunne blive ved i en Række af Aar at have et saa besynderligt Forhold som det, der nu er tilstede, at jeg ved at holde mig ganske simpelt til Lovens Bogstav kommer til at stilles som den, der nægter et Lynde en god anbefaling.

H. Olsen: Det ærede Medlem, som nu talte, udtalte vistnok en Sandhed deri, at Varigheden af Tjenestetiden er det bedste Skuds-

maal. Fastholder man dette, forekommer det mig, at en heel Decl af de Indvendinger, vi hørte saavel af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Petersen) som Hjørring Amts 3die Valgfreds (Ovstgaard), falde bort, ligesom ogsaa hvad der er sagt om den Uret, der skulde vederfares Lyndet, naar det blev nægtet Huusbonden at skrive i Skudsmaalsbogen. Jeg skal i Forbigaaende erklære, at det har glædet mig, at den høit ærede Justitsminister ikke har modsat sig en Forandring som den her foreslaaede. Jeg skal kun tillade mig i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Vesjen) og tildeels den ærede Justitsminister httrede, nemlig at Skudsmaalsbogen med dens Vidnesblyd var en god Veiledning — den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds sagde, at det af Skudsmaalsbogen sees, hvorledes Lyndet har opført sig i den forrige Tjeneste — at udtale, at for at dette kan være Sandhed, maatte man gaae ud fra den Forudsætning, at Skudsmaalsbogen indeholder Sandhed. Det er i denne Anledning, jeg vil tillade mig at oplyse det ærede Thing om et Par Tilfælde, der ere komne til min Kundskab, om de Vidnesblyd, der indeholdes i Skudsmaalsbogen. Der er en agtet Borger her i Kjøbenhavn, der har interesseret sig for denne Sag og gjort sig den Uleilighed at gaae til Autoriteter, som ere inde i disse Sager, og han har fortalt, at en høi Politiebedsmand har sagt til ham: „Jeg fæstede engang en Pige, men jeg glemte at see i hendes Skudsmaalsbog; da hun havde tjent et halvt Aar, sagde min Kone til hende: Vi skulde dog see din Skudsmaalsbog, hvortil Pigen svarede: Ja den er slem; vi faae da Skudsmaalsbogen og den indeholdt saadant Vidnesblyd, at dersom jeg havde seet den, da hun meldte sig til Tjeneste, havde jeg ikke antaget hende. Hun tjente os i sex Aar til vor fulde Tilfredshed, og da hun forlod Tjenesten, gave vi hende et godt Skudsmaal.“ En agtværdig Borger her i Kjøbenhavn, som hørte dette, sagde: „Det er gaaet mig affurat paa samme Maade; der kom et kvindeligt Lynde og søgte om en Tjeneste hos mig. Da jeg forlangte at see hendes Skudsmaalsbog, brast